

Handouts **Oversigt**

HANDOUT #1 - DET FØRSTE RITUAL

Udleveres til Charles efter prologen. Beskriver det første ritual, som spilpersonerne har udført i prologen.

HANDOUT #2 - DET ANDET RITUAL

Udleveres til Charles efter prologen. Beskriver det andet ritual, som spilpersonerne skal udføre inden for et døgn. Rituallet går ud på at fremprovokere voldsomme følelser for guden.

HANDOUT #3 - DET TREDJE RITUAL

Udleveres til Charles efter prologen. Beskriver det tredje ritual, som er en menneskeofring til guden. Rituallet er op til fortolkning. Det er ligemeget, hvordan de gør, så længe de ofrer et menneske.

HANDOUT #4 - RIDDERENS HISTORIE (SORTE VÆSENER)

Udleveres til en spilperson, som søger efter yderligere viden om de sorte væsener. Der skal helst søges direkte efter historier om de sorte væsener.

HANDOUT #5 - BÅNDAFSKRIFT (HERBERT BROOKS)

Udleveres til Donna efter prologen. Beskriver en samtale med bipersonen Herbert Brooks, som Donna mistænker for at slå hendes far ihjel. Herbert spiller en rolle senere i scenariet.

HANDOUT #6 - DE OVERFØRTE GUDER (BALANCEN)

Udleveres til en spilperson, som i løbet af scenariet søger efter mere viden i tekster. Henry eller Charles har nemmest ved at finde det.

HANDOUT #7 - BÅNDAFSKRIFT (FEN MARR)

Udleveres til Alexander efter prologen. Fortæller, at de andre kulturer i området ikke er seriøse. Danner også grundlag for, at de okkulte detektiver kommer på sporet af spilpersonerne.

HANDOUT #8 - GAVEBRINGEN (MUNK OM KULTEN)

Udleveres til Henry efter prologen. En noget vag beskrivelse af kultens virke, som kan fortolkes i flere retninger.

HANDOUT #9 - AVISARTIKEL 1980 (LEMLÆSTEDE DYR)

Udleveres til Donna efter prologen. Beskriver hvordan der i 1980 var et tilfælde af mange lemlæstede dyr. Det var i 1980 at kulten blev slået ihjel af indbyggere i byen,

HANDOUT #10 - AVISARTIKEL 1998 (SORTE VÆSENER)

Udleveres til Henry efter prologen. Beskriver, at der har været historier om sorte væsener i Stratford.

HANDOUT #11 - OVERSIGT OVER MAGISKE REMEDIER

Udleveres til Julia efter prologen. En oversigt over nogle få af de magiske remedier, som hun har fundet.

Den første påkaldelse af guden

Remedier påkrævet: Antal hellige lys svarende til antal deltagere i ritualet. Rensende salte i rigelige mængder. Blodskniv. Kutter til de endnu ikke indviede.

Indlemmelsen af nye troende er af den største hellighed. Det kræver tre ritualer, hvor af dette første er en introduktion af de nye tilbedere til *Han Der Bringer Gaver*.

Ved indlemmelse af troende til *Han Der Bringer Gaver* skal disse præsenteres for hvor guddommelige væsen i jorden. *Han Der Bringer Gaver* skal kende deres navne og deres blod og vide, at de er hans og de vil beskytte hans evige søvn og give ham ro.

Dette ritual skal altid udføres tæt på gudevæsenet i det inderste tempel i ly af natten og ved oplysning af det antal lys som der er tilbedere. Hver tilbeder tænder sit eget lys og placerer det i templet, hvor det for tilbederen føles, at *Han Der Bringer Gaver* vil se lyset og genkende det som godt.

Nye tilbedere vil være klædt i ceremoniens røde kutter, hvor de eksisterende troende må vælge deres rituelle klædning selv.

Ceremonien skal altid starte med, at rummet indvies til guden ved at strø rensende salte ud over gulvet og feje dem ned i brønden.

Mesteren indleder med at påkalde *Han Der Bringer Gaver* ved at vaske sig i den hellige brønd, mens han tre gange ytrer, at han bringer nye tilbedere.

Ceremoniens mester præsenterer da den nye tilbedere. Den nye tilbeder siger tre gange sit navn for guden, mens tilbederen lader sit blod flyde ned i den hellige brønd.

Den nye tilbeder strækker da sin blødende hånd ned i den hellige brønd. Hvis der er flere nye medlemmer, vil de gøre dette samtidigt, og *Han Der Bringer Gaver* vil mærke de nye og hvis han accepterer den nye tilbeder, vil denne aldrig være i tvivl om, at guden nu kender mennesket og mennesket kender guden.

Hellig hellig. Den indledende kontakt er da etableret og det første af tre skridt mod at blive *Salisburys Beskyttere* og sande troende af *Han Der Bringer Gaver*.

Inden 30 timer er gået, skal den eller de nye tilbedere bekræfte deres vilje til at tjene *Han Der Bringer Gaver* ved at bringe ham en gave.

Det første offer til guden

Det er påkrævet at ritualet finder indenfor et døgn af det indledende ritual

Remedier påkrævet

Et natligt ritual dette offer er, som skal foregå i nærheden af *Han Der Bringer Gaver*, men det hellige tempel kan ikke besudles af de endnu ikke godtagne troende igen uden at vække gudens vrede. Søg derfor mod mosevand, jo mørkere jo bedre, men ikke mere end tre mil fra det hellige tempel.

J forsamles ved mosens bred. J gør jorden hellig ved at tegne det hellige symbol på jorden med blodsalt og stille de endnu ikke initierede i dette symbol. Brænd da røgelse i kar af ben så røgen rammer mosens vande. Sæt et helligt graveret kranie til at skue ud over vandet, så det beskytter jer.

Her skal J bringe *Den Slumrende* et offer og vise hvor store jeres følelser er ved at være i hans nærhed. J skal iklæde jer nøgne og vælge en af de, der endnu ikke har givet sig hen til *Gavebringeren*. Læg denne på et indviet leje på bredden og tildæk dennes øjne. J smører den endnu ikke indviede ind i olie fra den rensende salvie iblandet blodet fra det offerdyr J bringer til guden.

For at bibringe jer gudens opmærksomhed skal de største følelser fare udover mosevandets overflade. Vellyst, smerte, angst. Det er op til ceremoniens mester. J skal bruge de midler, som er nødvendige til at bringe den uindviede ind i verden af vellyst eller smerte. Først når et urskrig melder sin ankomst over mosevandt vil *Den Slumrende* fornemme jer.

J messer mantraet, men ikke for højt, for det vil være at håne guden for at være sovende.

Mørkt mosevand. Sort mosevand. Cernunnos. Cernunnos. Vi kalder og bringer dig gaver og takker for de gaver, du bringer os.

Når urskriget har lagt sig vil Cernunnos være jer nær, og hver af de uindviede smører hænderne ind i blodet som J bringer og giver det til mosens vande, mens J atter gentager jeres navn.

Han Der Bringer Gaver vil nu vide, at jeres ønske er oprigtigt og J har banet vejen for det endelige ritual, der vil gøre jer til sande tilbedere og værdige til at modtage gaverne.

Overgivelsen til guden

Der er kun en måde at vise *Han Der Bringer Gaver*, at tilbedelsen er så ægte, at den står mål med livet, og det er at give sit liv for guden. Men dette giver ingen mening, og derfor skal *J* give et andet liv til guden. Et menneskeliv, som af *Gavebringeren* vil blive værdsat og han vil overstrømme med det, som han overstrømmer sine tilbedere med.

Dette ritual, denne endelige ofring, denne erklæring af troskab skal altid udføres ved det helligste af alle sorte vande, hvor *Gavebringeren* kan fornemme offeret før, under og efter livstagningen er fuldendt.

Bring offeret frem, og lad alle deltagere røre ved den, der snart svømme i gudens evige indre. Lad de, der snart er indviede, men ikke endnu, kysse den som vi bringer guden.

Forbered *Den Evtig Sovende* på offeret ved at strø gulvet med hellige salte iblandet offerets blod. Lad en anden end ofringens leder feje saltene i *Det Sorte Vand*, mens resten af tilbederne messer

Vi bringer til *Gavebringeren*

Læg offeret på alteret. Jo desto voldsommere *J* forbereder offeret på dets snarligt møde med den *Usovende*, desto mere velvilligt vil offeret modtages. Jndskær det hellige symbol i offerets hovedskal kort før offeret farer til *Guden*.

Desto større følelse. Desto større offer.

Lad alle de uindviedes hænder glide gennem offerblodet og lad dem bringe det guden gennem de sorte vande.

Efter dette ritual kommer indsigten. Med dette ritual kommer gaverne. Med dette ritual er guden *J* jer.

Arthur Amesbury, ridder af Amesbury under Sir Brightheart af River Mere

Jeg har hørt historier om sorte monstre, der driver jagt på bønderne og deres dyr i Salisbury. Min herre pålagde mig at bortdrive disse uhyrer fra hans land, og jeg samlede fire riddere og drog af sted for bedrive stordåd og hæder til min herre, min familie og England.

Dette er min tilståelse. Jeg er ej mere værdig til at holde titlen som ridder, og med dette brev returnerer jeg min sværd, min rustning, min hest og mit liberi til min herre og bedriver mig bort for at bøde for mine synder.

Jeg lod mig forlokke af heksens skønhed. Der var monstre. Sorte væsener. Jeg hørte fra bønderne, at der var en heks, som styrede monstrene. Min naivitet kendte ingen grænser, men jeg forventede at finde en gammel og hæslig kvinde, som vi kunne bekæmpe, men i stedet mødte jeg en ung og skrøbelig kvinde med flammende rødt hår og grønne øjne.

Hun bød mig ind. Hun bød sig til. Jeg lod mig lokke. Hun fortalte mig en historie. Hun fortalte mig om en mægtig og prægtig gud, som sover under landet. Hun fortalte mig om sorte væsener, der kommer op af mosens vande og hun græd, for det var hendes skyld. Hun fortalte, at hun ikke kunne få sig selv til at ofre et menneskeliv til den sorte gud, og at guden derfor var sulten.

Hun græd mere og bød sig til igen. Jeg lod mig atter lokke og hun talte videre.

Hun fortalte, at hun havde troet, at hun kunne kontrollere de sorte væsener, men at gudens sult var så stor, at det ikke lod sig gøre. Hun frygtede for at guden ville vågne og spise hele Salisbury i sin umættelige sult.

Jeg tilbød hende at bekæmpe guden, men den var ikke af denne verden. Jeg tilbød at bekæmpe de sorte væsener, men drev man en bort, kom der to igen.

Hun fortalte, at kun et menneskeoffer kunne stille gudens sult.

Jeg er ikke andet værd. Med denne handling boder jeg for min kødelige synder. Jeg har bedrevet hor med en heks. Med mit offer bringer jeg ro tilbage til landet og håber at min ære i historien vil være reddet. Jeg bliver et med de mørke vande i Stratfords moser.

Båndafskrift af samtale mellem Donna Stratford og Herbert Brooks. Donna kan huske, at Herbert Brooks var en lidt ubehagelig mand, der somme tider besøgte hendes far, og når det skete, så havde faren ikke tid til hende. Donna har altid haft en fornemmelse af, at Herbert Brooks ved et eller andet, om farens død, og nu mistænker hun ham for, at have noget med drabet på kultisterne at gøre.

DS: Donna Stratford

HB: Herbert Brooks

DS: Tak fordi De ville mødes med mig

HB: Det er ikke noget at takke for. Jeg synes, at det er spændende, at de studerer Stratfords historie. Og vel ikke så underligt at netop De ...

DS: Hvad mener De?

HB: Jeg tænker naturligvis på deres slægts historie i Stratford. Den strækker sig mange hundrede år tilbage, og det er selvfølgelig et spændende studie.

DS: Ja.

HB: Men hvad er det så, at de mener, at jeg kan hjælpe med?

DS: Ja ... nu er det faktisk ikke, min slægts historie, som jeg studerer.

HB: Ja så?

DS: Ja ... jeg mener nej. Eller, det er det måske egentlig på sin vis. Jeg prøver at finde ud af, hvad der skete dengang min far forsvandt. Hvad er skete her i Stratford.

HB: Efter sigende, skete der jo ikke noget her i Stratford. Politiet mener vist til stadighed, at han forsvandt på vej til Irland i sin bil ikke?

DS: Jo, det er korrekt, men jeg er ikke sikker på, at jeg er enig med politiet, og så vidt jeg har forstået, besøgte de min far, lige før han ... forsvandt?

HB: Ja så.

DS: Ja, jeg mener faktisk selv at kunne erindre, at de et par dage før min far tog af sted, mødtes med ham og havde en lang og alvorlig samtale.

HB: Alvorlig? Ja så. Og du kan huske, at vi havde en alvorlig samtale, Deres far og jeg?

DS: Jeg kan huske, at min far afbrød et andet møde med nogle bondemænd den aften, fordi jeg skulle sige til dem, at de skulle komme igen næste dag, og det er ikke noget, som han brød sig om at gøre. Aflyse møder, så jeg går ud fra, at han havde noget vigtigt at tale med dem om.

HB: Måske, men hør lige her unge ms. Stratford. Deres far og jeg var faktisk ganske gode venner, og hvis de tror, at jeg havde noget som helst med hans forsvinden at gøre, så ...

DS: Hvorfor skulle jeg tro det? Alle er overbevist om, at han forsvandt 300 kilometer herfra, så hvorfor skulle jeg tro, at det forholdt sig anderledes?

HB: Ja, Lady Stratford, det er egentlig også det, som jeg gerne ville vide. Hvad er det, at der får dem til at tro, at det forholder sig anderledes.

DS: Hvad talte De med min far om den aften?

HB: Jeg kan virkelig ikke se, hvad det har noget med noget at gøre. Det er så længe siden, at jeg nærmest ikke kan huske, at jeg var oppe på godset den aften.

DS: Det tror jeg ikke på mr. Brooks. Jeg tror, at de udmærket kan huske, hvad De talte med ham om. Jeg tror, at De lyver, når De siger, at De ikke kan huske det?

HB: Undskyld mig, men ...

DS: Fortalte han om kulten?

HB: Hvad? Nej, nu må De lige. Tak for i aften.

Herbert Brooks fra Stratford kendte Donnas far

som det ikke er tydeligt at vide herom.

I det hele taget er det værd at overveje, og ikke kun for diskussionens skyld, om der er nogle egentlige rene guddommelige ritualer, eller om ikke tiden og generationerne har mudret det rituelle billede i en sådan grad, at det er svært at tale om et ritual, der kun hører sig en gud til. En guddommelig tradition har udskiftet en anden, men de nye ritualer vil altid være påvirket af de gamle, og der vil være tale om et religiøst kompromis, når en religion erstatter en anden. Kun ved at udrydde en kultur fuldstændigt og erstatte den med et nyt folk med en ny religion, kan det forhindres, at den gamle religion vil mudre de nye ritualer. Dette gælder også blandt mindre og mere obskure kulter. I Salisbury findes der talrige hedenske kulter, der tilbeder de gamle keltiske guder og forsøger at holde ritualerne rene, men også her sker der en formodring af ritualerne, der tyder på, at disse keltiske religioner også selv slæber rundt på en del religiøs bagage og ikke selv er så rene, som de tror.

Enkelte særlige kulter i Salisbury lader til at tilbede Cernunnos – Den Hornede – en ganske traditionel og meget genkendelig guddom i det vestlige England, men deres ritualer bryder den form, som mange andre hedenske grupper ordner sig ind under. Deres fokuspunkt er at skabe en balance mellem deres tilbedelse (og tilsyneladende ofring til Cernunnos) og deres brug af de tjenester Cernunnos til gengæld byder dem. Der er ikke konkret viden om, hvad disse tjenester omfatter. Denne søgen efter balance er ikke noget, der er fremherskende hos andre tilbedere af Cernunnos, og igen er det klart, at ritualernes art og tilbedelsens natur ændres efter stedets lokation.

Men disse særlige kulter i Salisbury er alligevel lidt af et mysterie i og med, at de faktisk formår at holde sig selv hemmelige, hvor andre kulter måske foretrækker at operere i det stille, men alligevel er kendte af offentligheden.

§ 5. Kampen mellem de overførte og eksisternde guder. Sommetider er det en tradition blandt bønder i øde egne, at lade guderne udkæmpe kampe. Kampene bliver udkæmpet mellem avatarer, som i

Båndafskrift af samtale mellem Alexander og medlemmer af det hedenske selskab Fen Marr. Alexander opsøgte en hedensk kult for at få afklaret, om de ting som de laver, minder om det, som han og hans fire venner skal til at i gang med. Sammen med Charles kørte Alexander til en naboby ca. 10 kilometer derfra og besøgte et par fra kulten.

A: Alexander

CS: Christine Scanbury:

PD: Peter Dreg:

A: Men I kalder jer ikke for en kult?

PD: Kult er et negativt ladet ord. Når man siger kult, kommer man til at tænke på ... på David Khoresh og den slags galninge.

A: Men hvad er I så?

PD: Du skal tænke på det, som om vi er en menighed. I stedet for at tilbede den kristne gud, så har vi fundet de gamle guder. De guder som altid har været her, men som de kristne forsøgte at slå ihjel. Det er medierne, som ønsker at kalde os for hedenske kulter og antyde, at vi ofrer dyr ude i skoven om natten.

A: Gør I da ikke det?

CS: Vi ofrer ikke dyr. Vi tilbeder guderne ved på andre måder. Vi ofrer korn, øl, vin. Vi dyrker sex på hellige steder, når stjernerne står rigtigt.

A: Men I gør aldrig noget, der er ulovligt?

PD: Der er ikke noget ulovligt i at tilbede de sande guder. De har været i England siden tidernes morgen, og er ikke symboliseret ved en eller anden blegfesen jøde, som lod sig dø i stedet for at kæmpe og slå sine fjender ned. Der er ikke noget ulovligt i at tilbede andet end næstekærlighed.

A: Nej, nej, det er heller ikke det, at jeg mener. Men man hører jo historier om satanister, som ofrer nyfødte og ...

CS: Vi har fortalt, at det hedenske ikke har noget med satanisme at gøre. Intet. Hvorfor er det, at I altid tror, at man bader i jomfrublod fordi vi ikke bøjer hovedet for ham med tornekrone.

A: Okay, undskyld. Jeg er kommet forkert ind på det her. Jeg vil egentlig bare høre jer om ... om det virker?

PD: Virker? Hvad mener du?

A: Virker det? Hører jeres gud jeres bønner. Modtager han ofrene. Deltager han i orgierne og kommer og befrugter kvinderne i form af en gigantisk buk eller en sort hund?

CS: Det ... sådan kan man ikke ...

PD: Virker det, når I beder til jeres menneske-

gud? Hører Kristus dine ...

A: Nej, det er ikke det, jeg mener. Det er ikke en konkurrence om hvis religion der er bedst for fanden da. Kan I ikke bare sige om det virker. Kommer Cernunnos i fysisk form og deltager i ritualerne? Ser I ting, som I ikke kan forklare med, at I har ædt svampe eller røget jer skæve? Virker det? Kan I ikke bare fortælle mig, om det virker eller ej. Jeg har virkelig brug for at vide, om det virker eller ej før jeg selv ...

PD: Hey, nu slapper du lige af og taler ordentligt?

A: Taler ordentligt. Slapper af? Jeg taler for fanden om at få kræfter direkte fra ursuppen af mystikken. Om at hengive sig til en glemt og forsvundet guddom. Det her handler ikke om at stå i rundkreds om et træ om natten, fordi man synes den keltiske kultur er for fed. Virker det? Har guderne givet jer magiske kræfter?

CS: Nej ikke på den måde du mener, hvis du tror at ...

A: Tak. Det var bare det jeg ville vide.

Peter Dreg fra den keltiske kult Fen Marr

Udvalgt uddrag fra
 rejsebeskrivelser af præsten Matthias Panteius
 Skrevet i 1454, genskrevet af munke i 1765.

Gavebringeren i Salisbury

Der er en gavebringer, hvis gaver er af en karakter, som enhver kristen sjæl ville forsværge som sort magi og kontakt med den hornede. Men tilbederne ser ikke sig selv som tilbedere af den hornede. Munken Fillius Benedictus fra Salisbury fortæller om disse tilbedere af gavebringeren og fortæller, at han selv har set gaverne i selvsyn, og hvis det ikke var fordi, at han viste, at det kom fra det sorte helvede i jorden, ville han kalde gaverne for mirakler. I hans tale er det klart at forstå deraf, at disse gaver ikke er at attrå for enhver kristen sjæl og ved at køre sig køb på disse gaver, har man vendt sin gud ryggen og spredt benene og gjort sig til for en anden. Men Fillius fortæller mig også, at det ikke er som den djævelske frister og at gaverne har en anden karakter en disse som vor velkendte Fanden stiller os i sigte. Som enhver kristen ved jeg, at min ven Fillius frygter Fanden, men Fillius' møde med disse tilbedere af gavebringeren har i højere grad bragt forfærdelse i hans sjæl. Gavebringeren. Han der sover i dybet. Han der ikke burde være, siger Fillius.

Min ven Fillius fortalte mig, at der er ting i Denne verden, som vi skal lade ligge eller hvis vi ikke kan lade dem ligge, så skal vi ikke nedskrive nogen viden om dem, thi det er først, når disse ting er nedskrevet, at de går videre til senere generationer. Jeg lovede ham, at jeg aldrig ville nedfælde et ord om Denne gavebringer i Salisbury, men det er mig dog svært at lade være. Jeg selv har besøgt de høje sten og følt tilstedeværelsen af noget så fremmed, at det ældede mig ti år på en enkelt nat, og jeg tror ej på, at vi skal lade os ligge blinde i natten uden at kende til de fjender, som hyder sig til med lokkende former og gaver, som mennesket ikke står imod.

Jeg fandt ej selv spor efter fremmede tilbedere eller tegn efter Gavebringere på min egen færd. Jeg besøgte en præst i en gammel kirke cirka en mil uden for byen Stratford Upon Avon, som efter sigende skulle være vel vidende i tilbedelsen af de guder, der engang regerede over landene i Britannien, men han var fjern i sit blik og talte i tåger, som tydede på at hans sind var formørket af alderen eller af det, der er værre, og jeg blev ikke længe i hans forstyrrede åsyn. Jeg ved ikke mere om Denne bringer af gaver, og efter at have set min vens skæbne vil jeg ej søge mere.

STRATFORD WEEKLY NEWS

Lokalavisen der støtter byens handelsliv

Onsdag 5. Juni 1980

Lemlæstede dyr i Stratford

Politiet er sat på sagen om flere tilfælde af mishandlede dyr i Stratford Shire, men det er tyndt med spor.

Af Paul Parkes

”Jeg tror ikke på, at der er tale om drengestreger. Det her er sygt. Det ligner dyr, som er slagtede, men hvor det ikke har handlet om at partere dyret for kødets skyld”, siger en tydeligt chokeret og vred politiinspektør ved Salisbury politi. I løbet af sommeren har politiet fået anmeldelse om 11 tilfælde af dyr, der er forsvundet og nu i alt seks tilfælde af lemlæstede dyr. Det er fortrinsvis får, heste og ponyer. I enkelte tilfælde mener politiet, at dyret er blevet bedøvet og bragt til et sted, hvor det er blevet slagtet, hvorefter resterne af dyret er smidt andetsteds.

”Det virker organiseret. Vi har fundet spor efter, at dyret er blevet fjernet fra dets område, uden at der er spor efter slagtning. Og der, hvor vi har fundet de sørgelige rester af dyret, er der heller ikke tegn efter, at dyret er slagtet der. Det får os til at konkludere, at dyret er fragtet rundt”.

Satanister på spil

Politiet vil ikke spekulere offentligt, om det kan være satanister, der har brugt dyrene i

deres ritualer, men anonyme kilder inden for politiet udtaler dog, at der er teorier om, at dyrene er blevet slagtet rituelt. Dette baseres især på, at der på en ø inde i den utilgængelige Black Lake mose er fundet dyrelig og tegn efter hedenske ritualer.

Salisbury er hjemsted for mange hedenske kulturer, der især samles omkring midsommer ved Stonehenge. Áireán Peters er talsmand for et større hedensk selskab, og han afviser, at det er paganistiske tilbedere som bruger dyrene til ofringer.

”Det er imod hele grundtanken i vores tro, at gøre dyr ondt eller stjæle fra bønder. Jeg og andre tilbedere af de gamle guder tager klart afstand fra den slags afskyelige handlinger”, siger mr. Peters.

Halvt spiste får er næsten blevet dagligdag for bønderne omkring Stratford. Politiet tager dyremishandlingen meget seriøst.

SALISBURY DAILY

Tirsdag 6. juni 1998

Ingen sorte væsener i Salisbury

Af Brianna Jones

Normalt bryder ingen journalister sig om at lave historier med overskriften: "Loch Ness uhyret er ikke fundet", men sommetider er der faktisk også en historie i, at der ikke er nogen monstre, der lurar ude i skoven. Forestil dem overskriften: "Bigfoot forsvundet". Jamen, har han da nogensinde været fundet? Nej, men der har i tidens løb været talrige rapporter om folk, som har set Bigfoot. Eller uhyret i den skotske sø. Hvad nu, hvis alle disse rapporter pludseligt holdt inde? Det er det, som er sket i Salisbury.

En gammel myte siger, at den sorte landbrugsjord i Salisbury bliver levende, hvis en bonde mishandler sine dyr. Så kommer jorden og hævner sig ved at bortføre dyrene og tage dem til et bedre sted. Første gang vi hører om de sorte væsener i Salisbury er i en avisartikel helt tilbage fra 1932. Siden har der været mindst et par rapporter om nogle store, sorte hundelignende dyr, som har hærget Salisbury, i særdeleshed i området omkring Wilton og Salisbury. Så sent som i 1980 fik de sorte hunde skylden for at have bortført en lang række får, heste og ponyer.

Men så pludseligt holdt historierne op. Ikke flere folk på vandringer, som har set mærkelige ting om natten. Ikke flere bønder, der fortæller om sorte skygger, som har taget en brægende får ud i natten. Eller flere fotografer, som påstår, at de har taget et billede af et af de sagnomspundne væsener.

Historierne om de sorte væsener i Saliburys sorte jord er gået i sig selv. Jeg talte med byrådsmedlemmet Alfred Exeter i Stratford, som sagde, at det jo måtte være fordi, at bønderne er begyndt at opføre sig ordentligt. Han fortalte, at byen ikke ligefrem savnede de sorte væsener, for selv om der sommetider kom nogle turister i håbet om at se en mærkelig, sort skygge, så synes de fleste fra Stratford, at det var noget pjat.

Natten falder stadig på i Stratford, men alle skyggerne har nu en ejermand, der kaster dem.

Selv uden sorte væsener, er der masser af mystik i Stratford

ANMELDELSE:

En ny æra for Madonna

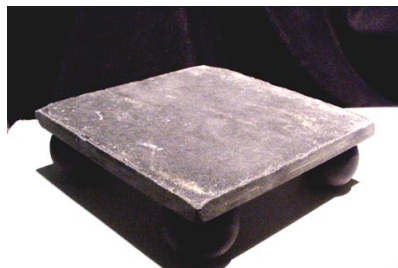
Alderen og deltagelse i racens reproduktion går sjældent helt hen over hovedet på kvindelige eksemplarer af homo sapiens. Selv ikke for popstjerner. Og heller ikke for Madonna. Den snart 40-årige Madonna har på Ray Of Light taget sin placering i livet ganske alvorligt, og hendes normalt hårdtpumpet attitude er udskiftet med en diskret og afmålt distance. Ray Of Light har dog sine voldsomme udsving undervejs, men det er de færreste steder, hvor popdivaen ikke rammer tonen rent. Albummet er nemlig en yderst positiv overraskelse fra en altid beslutsom og utilregnelig dame. Ray Of Light er på ingen måde nyskabende eller i front på popscenen her kort før årtusindeskiftet. Men Madonna har taget den elektroniske musiks indflydelse på popmusikken alvorligt, og har sammen med produceren William Orbit forsøgt at skabe et topmoderne album, der ikke kun kigger tilbage, men også vover et og andet. Bortset fra den opstyltede titelsang Ray Of Light og et par lidt for mørke obskuriteter indeholder albummet en række fremragende sange, hvor Madonna i en behagelig dæmpet form lader sin sødmefyldte sange tage afsæt i de blidt anslåede beats eller bringer spirituelle sindsstemninger frem. Man kan derfor kun flyde med i den dejligt underspillede og let funky Swim for at få det helt ægte pops i et af albummets mest formfuldente sange Nothing Really Matters, der nok skal gøre sig i diverse danceudgaver. Her er Madonnas sang det rene englekory Fits Heaven, og vi møder en gådefuld Madonna i perlen Frozen. Glem alt om Evita og kække poptøser. Her er en sand popdiva.

Remedier

#11

SKRIFTRULLER

OFFERSTEN

RØGELSESKAR

AMETHYSTSKÅL

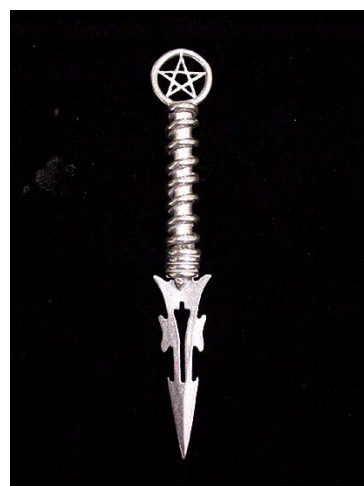
MAGISKE TINKTURER

RITUELT KRANIE

SØLVKRANIE

BLODKNIV

BENKNIV

LODESTEN

SØLVSTATUETTE

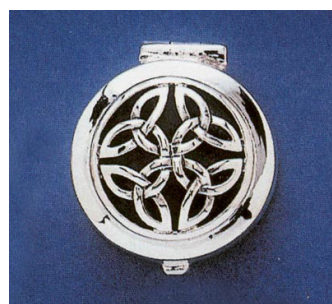
SØLVKALK

HELLIGE SALTE

OFFERKNIV

KELTISK SMYKKE

En verden af **Magi**

ALEXANDER

Du har taget det første trin mod at blive en tilbeder af en glemt gud. Det har ændret dig. Du har fået adgang til en skjult verden. Nogle vil kalde det magi. Andre vil kalde det for hekseri. Eller mirakler.

Du har fået evnen til at forandre virkeligheden. Kun i det små, for der er stadig langt til fuld indsigt og kontrol over de gaver, som din nye gud giver dig.

Du kan trække på din guds kræfter. Hvor meget ved du ikke. Hvilke konsekvenser det har, ved du ikke.

Du kan ved at koncentrere dig kigge ind i andre menneskers sind. Hvad du egentlig kan gøre, når du er derinde, ved du endnu ikke. Dine kræfter er endnu begrænsede, og du fornemmer dem kun svagt. Men de er der. Og desto tættere du kommer på guden I tilbeder, desto stærkere vil kræfterne være.

Hvor magien kommer fra, ved du ikke. Du ved ikke, hvor meget du kan trække på dine nyfundne kræfter.

En verden af **Magi**

CHARLES

Du har taget det første trin mod at blive en tilbeder af en glemt gud. Det har ændret dig. Du har fået adgang til en skjult verden. Nogle vil kalde det magi. Andre vil kalde det for hekseri. Eller mirakler.

Du har fået evnen til at forandre virkeligheden. Kun i det små, for der er stadig langt til fuld indsigt og kontrol over de gaver, som din nye gud giver dig.

Du kan trække på din guds kræfter. Hvor meget ved du ikke. Hvilke konsekvenser det har, ved du ikke.

Når du koncentrerer dig, kan du ændre på din krop. Du kan skærpe din hørelse. Øge din lugtesans. Hvad det er, der sker i dig, har du ingen anelse om. Hvad det har af betydning på din krop på lang sigt, aner du ikke. Det er som at tage ukendte stoffer, som du ikke kender doseringen af. Hvad det betyder for dine muskler, at du gør dem større i kort tid, kan kun tiden vise.

Præcist i hvilken udstrækning du kan trække på din guds gaver, ved du ikke. Dine kræfter er endnu begrænsede, og du fornemmer dem kun svagt. Men de er der. Og desto tættere du kommer på guden I tilbeder, desto stærkere vil kræfterne være.

Hvor magien kommer fra, ved du ikke. Du ved ikke, hvor meget du kan trække på dine nyfundne kræfter.

En verden af **Magi**

DONNA

Du har taget det første trin mod at blive en tilbeder af en glemt gud. Det har ændret dig. Du har fået adgang til en skjult verden. Nogle vil kalde det magi. Andre vil kalde det for hekseri. Eller mirakler.

Du har fået evnen til at forandre virkeligheden. Kun i det små, for der er stadig langt til fuld indsigt og kontrol over de gaver, som din nye gud giver dig.

Du kan trække på din guds kræfter. Hvor meget ved du ikke. Hvilke konsekvenser det har, ved du ikke.

Når du koncentrerer dig, kan du skabe billeder og lyde af ting, som ikke er der. Illusioner. Om illusionerne rent faktisk eksisterer, eller om du skaber billederne af dem inde i hovedet på dem, der ser den, ved du ikke. Laver et træ, der falder i skoven nogen lyd, hvis der ikke er nogen til at høre den.

Dine kræfter er endnu begrænsede, og du fornemmer dem kun svagt. Men de er der. Og desto tættere du kommer på guden I tilbeder, desto stærkere vil kræfterne være.

Hvor magien kommer fra, ved du ikke. Du ved ikke, hvor meget du kan trække på dine nyfundne kræfter.

En verden af **Magi**

HENRY

Du har taget det første trin mod at blive en tilbeder af en glemt gud. Det har ændret dig. Du har fået adgang til en skjult verden. Nogle vil kalde det magi. Andre vil kalde det for hekseri. Eller mirakler.

Du har fået evnen til at forandre virkeligheden. Kun i det små, for der er stadig langt til fuld indsigt og kontrol over de gaver, som din nye gud giver dig.

Du kan trække på din guds kræfter. Hvor meget ved du ikke. Hvilke konsekvenser det har, ved du ikke.

Når du koncentrerer dig, kan du ændre på materie, fortrinsvist levende væv. Kun på andre. Ikke på dig selv. Det kan du bruge til at stoppe blødninger. Eller starte blødninger. Hele brudte knogler. Eller bryde dem. Præcist i hvilken udstrækning du kan trække på din guds gaver, ved du ikke. Dine kræfter er endnu begrænsede, og du fornemmer dem kun svagt. Men de er der. Og desto tættere du kommer på guden I tilbeder, desto stærkere vil kræfterne være.

Hvor magien kommer fra, ved du ikke. Du ved ikke, hvor meget du kan trække på dine nyfundne kræfter.

En verden af **Magi**

JULIA

Du har taget det første trin mod at blive en tilbeder af en glemt gud. Det har ændret dig. Du har fået adgang til en skjult verden. Nogle vil kalde det magi. Andre vil kalde det for hekseri. Eller mirakler.

Du har fået evnen til at forandre virkeligheden. Kun i det små, for der er stadig langt til fuld indsigt og kontrol over de gaver, som din nye gud giver dig.

Du kan trække på din guds kræfter. Hvor meget ved du ikke. Hvilke konsekvenser det har, ved du ikke.

Du kan ændre på dødt materie. Få en sten til at svæve. Ændre formen på en kniv. Præcist hvor omfattende du kan kanalisere din guds kræfter, ved du ikke. Dine kræfter er endnu begrænsede, og du fornemmer dem kun svagt. Men de er der. Og desto tættere du kommer på guden I tilbeder, desto stærkere vil kræfterne være.

Hvor magien kommer fra, ved du ikke. Du ved ikke, hvor meget du kan trække på dine nyfundne kræfter.

